

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 12 Maiu st. v.

La hotarele Greciei se începe războiul, în România camera votează cu unanimitate tariful autonom, eară d-nii deputați Ugron și Szalay n-au altă grijă decât să-și ceară guvernului socoteală pentru „demonstrațiunile” facute de nisce ofițeri sub conducerea unui general din armata noastră la mormântul unui general cădută la 1849 sub steagul, la care jurăm cu toții și astăzi.

Nu-i vorbă, nici încăierăturile dela hotarele Greciei nu vor sguđu societatea europeană, nici tariful autonom votat de camerele României nu are să se aplice timp de tot îndelungat, nici interpelațiunile zeloșilor patrioți din dieta Ungariei nu au să restorne actualul guvern; e însă foarte curios, ca să nu țicem mai mult, că precând situațiunea din Orient e cu deosebire încordată și pecând monarchia este preocupată de asigurarea intereselor ei economice într-una din cele mai importante țeri ale Orientului, în Budapesta se accentuează vechia dușmănie a poporului maghiar contra armatei noastre.

Nu mai vorbim de pactul dualist, prin care s'a pus, precum se țice, capăt luptelor seculare, deoarece dl Gavriil Ugron e dintre oamenii, care nu se simt angajați prin pactul dualist. Ne aducem însă aminte, că nu de mult acest domn Gavriil Ugron vorbea tot în dieta Ungariei despre asigurarea intereselor Ungariei în Orient.

Cine să susțină aceste interese?

De sigur nu dl Gavriil Ugron cu discursurile sale, nici reuniunile de cultură maghiară, ci armata noastră, aceeași armată, căreia concetățenii nostri maghiari nu-i iartă nici măcar pietatea față cu generalii ei căduți sub steagurile, la care au jurat.

Maghiarilor le este iertat să jignească atât sentimentul comun al armatei, cât și pe ceilalți concetățeni ai lor, serbând cu mult sgomot memoria unor luptători desertați de sub steagurile la care au jurat; dacă însă fie armata, fie alți cetățeni ai

Ungariei își manifestă pietatea față cu vre-un general cădută sub steagul, la care a jurat, atunci patria e în pericol, națiunea maghiară e insultată și dl Ugron cere reparațiune în dietă.

Și când aceasta?

Chiar acum, când interesele tuturor și mai ales interesele națiunii maghiare cer, ca monarchia să se prezenteze unită și tare, pentru-ca glasul ei să fie ascultat.

E strașnic de comodă pozițiunea concetățenilor nostri maghiari! Ei pot să facă și pot să țică tot ceea-ce vor, și nimeni nu le cere socoteală. Ți cu ți ating prin țiare și în întruniri publice cele mai legitime susceptibilități ale noastre, ale armatei, ba chiar și ale membrilor din casa domnitoare și trași fiind în judecată, se achită ei înșiși unii pe alții.

Se poate cânta pe stradele Clujului cântecul cel cu refrenul „*O te büdös bocskor*”, fără-ca să ni se dea nouă Românilor cel puțin satisfacțiunea de a se constata, că rău au făcut cei-ce l-au cântat; poate dl Otto Herman să ne insulte, fără-ca societatea maghiară și presa maghiară îndeosebi să-și desaproabe ușurința; poate dl X-fy ori dl Y-fy să strige în public „*Mégis csak hunczfut a német*”, căci este sigur, că nici o pedeapsă nu-l va ajunge; noi însă sântem nisce răsvrătitori, dacă atingem susceptibilitățile concetățenilor nostri maghiari.

Cum stă monarchia noastră în fața lumii, când țiarele guvernamentale, chiar cele guvernamentale, îi spun mereu lumii, că mare parte din cetățenii statului ungar nu așteaptă decât ocaziunea, ca să fie trădători față cu patria lor, ear' partidul „independentei” accentuează în fiecare ți și în dietă, și prin țiare și pe stradă averșiunea națiunii maghiare față cu armata și față cu ceeaaltă parte a monarchiei? Mai e monarchia noastră o putere serioasă, dacă noi însine exagerăm în fiecare ți slăbiciunile ei?

A fost o mare lipsă de tact politic ceea-ce au făcut d-nii deputați Ugron și Szalay în dieta Ungariei. Nu însă acesta

e lucrul important. Important e, că ei pot să-și permită această lipsă de tact, fără-ca să se compromită, fără-ca să devină nisce figuri ridicole, oameni politicesce imposibili.

Din contră societatea maghiară și presa maghiară aprobă cel puțin pe tăcute enunțaiuni, prin care se accentuează conflictul dintre națiunea maghiară și ceilalți factori ai puterii monarchiei.

Aici e răul. Societatea maghiară nu are nici înțelepciunea, nici energia cuvenită, ca să persecute pe aceia dintre membrii ei, care provoacă în mod ușuratic și înăspresc certurile interne: dl Herman, dl Ugron, dl Szalay pot să facă tot ceea-ce vor, căci reputațiunea lor nu suferă, din contră ei fac ceea-ce fac, pentru-ca să-și câștige popularitate.

Prea bine, dar' atunci să nu se mire Maghiarii, dacă mâne ori poimâne Montenegru ne va trata ca pe un stat de pozițiune egală cu a lui.

Monarchia Habsburgică a fost și este în adevăr și astăzi una dintre cele mai de frunte puteri în Europa; decând însă Maghiarii au eșit în primul plan, ei au produs pretutindenea impresiunea, că monarchia aceasta e plină de trădători gata de a face cauză comună cu ori-și-ce dușman, că e incapabilă monarchia aceasta de vre-o acțiune.

Adevărații și singurii trădători sânt însă aceia, care ostensesc pentru acreditarea acestui neadevăr.

Când interesele statului ungar vor fi în pericol, le vor apăra acei soldați, pe care „patriotul” Ugron îi înfruntă pentru o manifestațiune legitimă și le vom apăra noi, pe care Maghiari ne ocăresc în fiescare ți de trădători de patrie. — Interesele particulare maghiare? — Da! pe aceste nu le va susține armata, nu le vom susține nici noi; și dacă de aceea sântem puși în rindul trădătorilor, atunci ne simțim onorați de societatea, în care ne aflăm.

homo novus este dealtmintrelea cunoscut publicului românesc, nu însă ca deputat al sesiunii din anul trecut. Este profesorul din seminarul Andreian, Dr. Ioan Crișian, care, după-cum s'a văduț mai târziu, a fost ales în locul reposatului Anania Trombițaș. Și dînsul a luat un scaun în posesiune.

Este obicei legal, ca presidentul sinodului, arhiepiscopul, în absența acestuia vicarul arhiepiscopesc, să fie invitat la deschiderea sesiunii. Obiceiul acesta s'a observat și acum. După despărțirea deputațiunii de invitare, cei rămași în sală continuă cu salutările împrumutate, ici colea, cu câte o strângere de mână. Tabloul nu era neinteresant. Ceva m'a atins neplăcut. Între fețele cele numeroase, relativ erau puține, din care să fi putut ceti interes dela inimă. Erau, ori-și-cum momentele supreme: se apropia deschiderea sesiunii unui sinod a unei biserici luate de ani încoace în bătaie de joc, dar' nu puteai observa pe toate fețele neastemper; cel puțin curiozitatea de cele ce au să vină într-o situațiune atât de încordată.

Vine presidentul, arhiepiscopul și metropolitul Miron Romanul. Se sue la locul presial pe un podiu, relativ prea înalt, și se așează la masa acoperită cu postav verde.

Se făcuse oare-care liniște, nu însă liniște solemnă. Mișcările deputaților, conversațiunea împrumutată încă nu luase sfârșit. După așteptare

Revistă politică.

Sibiu, 12 Maiu st. v.

Sub conducerea generalului Jansky nuii ofițeri ai armatei comune din Budapesta au depus la 21 l. c. n. cununi pe mormântul camaradilor lor căduți cu prilegiul apărării cetății Buda: Hentzi, Pollini și Corini. Acest act de pietate militară s'a săvîșit de ani încoace, în cea mai mare liniște; totdeauna însă foile maghiare din opoziție și-au ridicat vocea în contra lui și în special pentru înlăturarea monumentului lui Hentzi, și în est-an deputatul dietal Szalay a adresat chiar în această privință ministrului-president Tisza o interpelație de următorul cuprins:

„Considerând, că buna înțelegere între rege și națiune e de mai mult timp încoace restabilită și că alterarea acestui raport nu zace nici în interesul națiunii nici în al domnitorului; considerând că generalul ces. reg. Iansky nu numai a dat mandat ofițerilor batalioanelor 4 și 5 de geniu de a se presenta la mormântul generalului împăratesc Hentzi cădută la a. 1849, ci prin cuvântarea sa ținută acolo a provocat pe cei prezenți la demonstrațiuni antinaționale, voinde să demonstreze chiar în contra acelora, care au depus cununi pe mormintele eroilor maghiari căduți la a. 1849; considerând mai de parte, că deoare-ce această demonstrație de 37 de ani acum s'a înscenat pentru întâia dată, e imposibil ca să fie un simplu act de pietate, ci s'a întemplat cu anumite tendențe politice; întreb pe guvern, respective pe ministrul-president: Are cunoscință despre cele petrecute ieri în așa numitul cimiter ces. reg.? Dacă are cunoscință, are intențiunea de a dispune, ca asemenea casuri vătămătoare și provocatoare să nu se mai întemple pe viitor?”

O asemenea interpelație a adresat ministrului-president și deputatul dietal Gavriil Ugron. Vre-un răspuns la aceste interpelațiuni încă nu a urmat; foile maghiare opoziționale însă sânt pline de veleități și în lungi articoli protestează în contra „demonstrațiunii” antimaghiare, comise decătră ofițerii armatei comune.

Tot din incidentul acestui act de pietate s'au întemplat ieri în capitala Ungariei demonstrațiuni, înscenate decătră tinerimea universitară maghiară, și aceste demonstrațiuni s'au terminat cu spargerea ferestrelor generalului Iansky.

Scirile războinice, care ne-au sosit alaltăieri din Atena nu sânt tocmai așa de serioase, precum se credea. Ostilitățile dela Nezero au provenit, precum declarase ieri ministrul-president Trikupis în camera grecească, dintr'o neînțelegere, produsă prin comandantul trupeilor turcesci. Ar fi deci de sperat, ca acest

de vre-o câteva minute presidentul arhiepiscop desface o hârtie și începe a ceti...

Se scie, ce a cetit.

Când a terminat cu cetirea, o seamă de oameni sta în chibzuiri să exclame ceva, ori să tacă. În nohotărfrea lor, au dat, așa cam printre dinți, un glas nedefinit, din care ți-se părea că auți un fel de: „să trăiască”. Incolo tăcere adîncă.

Tăcerea pentru oamenii chibzuți a fost foarte justificată. Dacă se cetia o hârtie de cuprinsul celei cunoscute în o adunare de Maghiari, Croați sau de Sârbi, de sigur că nu se primia cu tăcere adîncă.

S'ar fi așteptat omul, ca Arhiepiscopul să vină cu lacrimile în ochi, și să se plângă, că dela sesiunea extraordinară din urmă guvernul actual a mai sporit actele de umilirea bisericii cu unul, oprind categoric concursul consistorului la împărțirea ajutorului de stat, redus la 4000 fl. S'ar fi așteptat omul să se tânguie, că guvernul se amestecă chiar și în afaceri interne bisericesci, că paralizează până la nimicire actele consistorului și să ceară concursul deputaților, rugându-i să-l spriginească în apărarea independenței legale bisericesci etc. etc. etc.

De toate aceste nici pomenire nu se face.

Ți-s'ar pără, după discursul cetit, că Arhiepiscopul are de gând să completeze opera guvernului, când fără nici un motiv suficient, pune în perspectivă „remedii radicale.”

Foiața „Tribunei”.

De pe galeria sinodului.

(Urmare din nr. 107.)

Va fi fost cam pe la douăsprezece oare din ți în țiuva dela Dumineca Tomii a anului curent, când sala seminarului Andreian, nr. 24, întocmită pentru ședințele sinodului, a început a se împopora cu oameni. Sala aceasta este un fel de paralelogram, tocmai bun de o sală de prelegere, prea mic pentru un sinod.

Am țis, că sala a început a se împopora cu oameni.

Nu din eroare țisei cu oameni. Nici cu vre-o intențiune „ascunsă”.

Plăcându-mi a măneca totdeauna dela principii egalității, am pus și pe deputați fără deosebire în rînd cu oamenii. Prin ce însă nu are a se înțelege, că deputații ar fi degradați la: oameni, precum de altă parte n'aș admite bucurios nici conceptul: că nu toți deputații sânt și oameni, cum ar trebui să fie.

Idea mea n'a fost nici decum să mă ocup cu clasificări de oameni. Ear' dacă m'am folosit de terminul: „oameni” am vrut să arăt, că nu numai deputați au intrat în sală, ci d. e. și public ascultător. Publicul însă era cu neputință să-l uit. Nu puteam să-l uit, fiindcă este o parte,

fără de care viața constituțională își perde importanța. Unde ar rămâne controla celor ce se petrec într-o adunare constituțională? ca să tac de scoala pentru generațiunile următoare. Nu puteam să-l uit în fine și din motive cu mult mai simțite. Mă silia să-și simt existența: mă impresura încât abia mai puteam respira.

Ei, dar' băgați d-voastre de seamă, on. cetitori și cetitoare, că dându-mi silința să arăt, că nu am comis necuviință, pare că comit necuviință.

S'ar pără că fac publicului imputare, că prea numeros se îndesa în sala sinodului. M'aș afla în contradicerea cea mai flagrantă, și încă cu mine însumi. Aș combate ceea-ce însumi susțin. Și fiindcă aceasta nu se poate, nu se poate nici imputare să fie dacă ating coarda aceasta. Este din contră o afirmațiune indirectă a bucuriei, că după toate loviturile câte constituționalismul bisericesc a avut și are să le îndure în țeara noastră, tocmai din partea celor ce datori sânt să-l susțină, tot se mai află oameni destui, care se încăldesc de dînsul.

În sfârșit eată că și spațiul rezervat pentru deputați se ocupă. Scaunele destinate pentru posesiunea deputaților în durata sesiunii rînd, pe rînd își aveau posesorii lor. O revistă fugitivă, — și m'a convins, că nu s'a ivit nici o fisioomie, care n'ar fi cunoscută din anul trecut. Unica totuși. Un *homo novus* între *patres conscripti* ai archidiecesei gr.-or. române. Acest

mic conflict dela graniță se nu aibă consecuențe mai serioase, pentru-ca noului ministru-president se nu-i mai stee nimic în cale întru realizarea pacinicele sale intențiuni.

Despre cele din urmă evenimente greci se scrie din Constantinopol la „Pol. Corr.“, că acele n'au rămas fără oarecare influențe asupra rapoartelor diplomatice dintre Poarta și deosebitele puteri, și merită mai ales să se scoată la iveală împregiurarea, că prin acele rapoartele dintre Poarta și Austro-Ungaria au devenit mai cordiale și mai întime.

Monitorul oficial din Petersburg publică următorul ordin al Țarului către flota dela Marea-neagră:

„Peste treizeci de ani au trecut, decând flota dela Marea-neagră a comis fapte eroice și s'a jertfit pentru binele Rusiei. Acum reînvie din nou această flotă spre bucuria patriei. Voința mea, cugetele mele sunt tîntite asupra dezvoltării pacifice a binelui poporului. Cu toate acestea pot fi împregiurări, care o s'îmi îngreuneze realizarea dorințelor mele și o s'îmi silească la o apărare cu arma a demnității imperului. Voi vă veți întreprinde pentru aceea împreună cu mine, cu acel devotament și cu acea statornicie, ce pune în uimire pe toți contimporeni. Pe apă, pe mortorele faptelor voastre eroice, vă îndreptez apărarea onoarei și siguranței Rusiei“.

Prin acest ordin străbate un spirit de tot răsărit. Înmulțirea flotei, continuarea înarmării pe apă și pe uscat, silucrările de fortificațiune, ce se întîmplă cu atîta sirguință și grabă din partea Rusiei, ne descoperă cu desăvîrșire aspirațiunile Rusiei. Și întru adevăr — exclamă „Pester Lloyd“ — sînt ridicole foile rusești, cînd în fața acestor evenimente declară de o alterare a păcii protejate de Rusia înarmările naturale ale altor state, ca de exemplu gloatele austro-ungare.

Cu privire la cestiunea prinților din Franția țiarul „Autorité“ susține ca sigur, că contelui de Paris îi va fi oprită reîntoarcerea în Franția.

Din Bucovina.

Sînt acum câteva zile am primit primul număr dintr-o bibliotecă populară română, care se publică în editura librăriei Romuald Schally din Cernăuți: „Din viața lui Ștefan-Vodă cel Mare“, o coală de tipar, format mic, cu prețul de 4 cr.

Primum acum primul număr din „Revista politică“, una din cele mai bune foi periodice române, care va apăre la Suceava sub redacțiunea d-lor Dr. Mateiu Lupu și S. Florian Marian, de două-ori pe lună.

Importanța acestei publicațiuni pentru frații noștri din Bucovina e scoasă la iveală în următorul prim-articol:

Suceava, 15 Maiu 1886.

Vălmășagul și sguduirile anului 1848 i-au trezit și pe Români bucovineni și i-au silit și pe dinșii să iee încâtva parte la mișcările acestui an memorabil.

Foarte înțelept! Autonomia bisericească va fi mîntuită de toate durerile, îndată-ce i-se va tăia capul. (Va urma.)

In memoria lui George Lazar.

De Ioan Russu.

La 11 Maiu viitor, se va desvîli statua lui George Lazar, unul dintre acei antelupători ai neamului nostru, fără ale căror lupte nici odată n'am fi ajuns noi Români acolo, unde sîntem astăzi.

Sute și mii de suflete așteaptă această zi de sărbătoare, căci în această zi poporul român își va achita o datorie mai mult; își va arăta recunoștința ce trebuie să o avem către acele figuri mărețe, cărora căt le datorim, numai atunci vom vedea, cînd vom sta și medita asupra vorbelor rostite de chiar marele învățător, unde dice: „Cînd am venit într'acest ales și de D-deu binecuvîntat pămînt românesc, ca să seamăn grăul cel curat și fără neghină, am aflat într'acest pămînt o mulțime de mărăcini“.

Și acești mărăcini el i-a smuls, soțîndu-ne din întunerecul, în care ne aruncaseră vremurile grele, pe care le-am îndurat, și oamenii răi, cari ne erau dușmani.

Se poate asemăna starea României înainte de a veni în țeară G. Lazar cu înșasi peatra, din care urmașii lui i-au și ridicat acum statua,

S'ar înșela însă cine ar crede, cumcă ivirea acestor sguduii l'a aflat pe poporul nostru pregătit pentru evenimentele, ce au urmat.

Din protivă. Liniștit și blînd, precum este din fire, el a fost mai mult surprins de aceste întîmplări, și trezindu-se într'o bună dimineată, a văcut că lumea este în ferbere. Trăia și el în acea lume, și mai mult tras-împins a luat parte la întîmplările acelor zile. Bărbați cu iubire pentru popor s'au pus în fruntea lui, și prin graiu viu și prin scrieri au descoperit lumii dorințele și durerile poporului român din Bucovina.

Astfel s'a născut la noi antăia foaie română sub numele „Bucovina“.

În fruntea tuturor mișcărilor naționale în țeară a fost familia Hurmuzachi.

Era deci lucru firesc, ca să fie și această foaie urdită de această familie. Redactorul ei a fost Alecu Hurmuzachi.

Un caracter nobil și coboritor dintr'o familie nobilă și jertfitoare, Alecu Hurmuzachi a dat prin „Bucovina“ expresie viuă dorințelor și voinței poporului său, și ajutat de frații sei și de alți bărbați luminați din țeară, a luptat bărbătesce și cu bună credință pentru drepturile neamului nostru. Martoră este foaia redigată de dînsul.

Cu trecerea anului 1848, cu întoarcerea liniștei în țeară și după multe isbîndi a apus „Bucovina“.

Aceasta a fost unica foaie politică românească, ce am avut-o până acuma.

Sînt aproape 40 de ani de atunci și altă foaie politică românească nu a apărut în Bucovina. Încercarea făcută cu edarea unei foi în limba nemțească, precum era „Patriot“, nu a isbutit, și am rămas astfel timp de 40 de ani fără glas în țeară.

Care să fie cauza?

Dacă am spune tot ce avem pe inimă, am descoperi multe din păcatele, ce ne bîntuie, și multe rîni, de care suferă trupul nostru național.

Dar' ori și-cum, lipsa unui organ de publicitate a fost pururea simțit, dovadă nenumăratele corespondențe publicate în alte foi afară de țeară, precum era odinioară „Albina“, ear' acuma „Gazeta Transilvaniei“ și „Tribuna“.

Este prea adevărat, că nu este ușor la noi în țeară a da o foaie politică. Sîntem înainte de toate oameni săraci, și cautiunea ce ni se cere ca garanță, numai cu greu o putem chivernisi, ear' epoi cea mai mare parte a inteligenței noastre ocupă posturi publice, și-i lipsește deci timpul și liniștea trebuincioasă pentru redigare.

Dacă cu toate acestea ne facem organ de publicitate al Românilor din Bucovina, este că sperăm a fi susținuți de tot sufletul românesc din țeară, este că voim să delăturăm măcar încâtva o lipsă atît de simțită de noi toți. Mai este și sperarea, că Revista noastră va îndemna la o activitate mai mare politică și va pune temelia la o foaie mai mare și mai bine garantată decît o putem face noi.

Avem voința de a lucra, dar' acolo unde ne vor lipsi puterile, fie morale fie materiale, vom conta la sprigul patrioților noștri, care cunosc împregiurările în care trăim și lipsele ce le avem. Astfel spriginiți, vom putea mai ușor purta sarcina ce am luat-o asupra noastră, și poate cu timpul vom ave mulțumirea să înșemnăm

prelungă care trecînd, să ne reamintim acest scump nume.

Zăceam în amorțeală ca marmura ascunsă în sinul pămîntului; a trebuit să vină meșterul, ca să ne desgroape, să iee de pe noi vîlul negru, care ne acoperia întocmai cum era acoperită marmura cu pămînt negru.

Și marele învățător G. Lazar a deșteptat în noi simțul de viață, a aprins în sufletele noastre lumina, întocmai cum din marmura rece făcut-a mîna mîiestrului Georgescu o statuă, care deși rece, îți dice par'că: Națiune, prin tine înșă-ți scăparea ta!

Trăiam zile de grele încercări, cînd veni în țeară marele învățător. Fanarioții stînseseră în noi ori-ce rață de lumină, înăbușiseră cele mai scumpe simțăminte ale noastre, nici durerea nici bucuria nu ni-o puteam spune unul altuia.

Și în aceste zile de mare cumpănă numai un spirit ca al lui G. Lazar a putut face, ca din nou să renascem, să facă ca lumea să înțeleagă, că strănepoții învingătorilor dela Rovine, Călugăreni și alte locuri nu au degenerat, că în acele vremuri lungi, în care lumea nu auădise de noi, nu eram morți, odihniam numai, ca apoi cu o îndoită putere să renascem și să mergem neîncetat înainte... Să fim tari în timpuri, în care se clătinau tronurile, ca pe la 1848, să putem suporta grelele invasiuni ce bîntuiau în urmă această țeară, să cerem apoi recompensa

măcar câteva creștături de isbîndă pe răbușul activității noastre.

Nu este însă ușoară această sarcină la noi în Bucovina, unde trăim la un loc cu o mulțime de naționalități, ce se deosebesc atîta de mult în dorințe și aspirațiuni. Vom fi însă drepti în așteptările noastre, drepti și căt se poate de moderați. Vom susține cu tot zelul drepturile noastre de popor baștinăș al țerii, și vom combate fără rezervă ori-ce încercare, care ar tînde să jignească aceste drepturi.

„Dați ce este al Chesarului, Chesarului, ear' ce este al poporului, poporului“. Această maximă va fi steagul, sub care vom lupta; ear' sub popor nu vom înțelege numai opinia, care este temelia casei noastre naționale, morale și materiale, ci pe toată suflarea românească din țeară.

Noi Români din Bucovina nu am avut până acum o conștiință desvoltată politică, nu eram cristalizați într'un principiu politic dela fiecare ar fi putut purcede activitatea noastră logică, consecventă și roditoare precum purced rațele soarelui dela vecinica și strălucitoare obârșie a luminii. Sperăm însă, că ne vom cristalisa, că ne vom înțelege cu toții, și vom ridica deci neînterupt glasul nostru pentru unirea tuturor Românilor din țeară spre a pute purcede strînși legați între olată în protivă ori-cărui atac jignitor trupului nostru național.

Liniștiți, blîndi și toleranți, precum am fost și sîntem, vom fi totdeauna prielnici desvoltării particulare a naționalităților, cu care ne-a pus soarta să trăim la un loc, dar' vom ridica glasul nostru cu toată tăria acolo, unde vom vedea că se întreprinde ceva în detrimentul poporului nostru, unde vom oblici, că se nesocotesc și se jignesc drepturile noastre de baștinăși.

Vom căuta să luminăm poporul asupra drepturilor și datorințelor lui în privința națională, și vom lucra pentru înaintarea lui în cultură, și pentru îndreptarea stării lui economice.

Toate aceste principii amintite numai pe scurt aici, le vom desfășura mai pe larg în numărul viitor al „Revistei politice“, și așa pășim cu ajutorul lui Dumnezeu și pîtruși de greutatea sarcinii ce am luat-o asupra noastră înaintea publicului român.

Protocoloalele conferențelor pentru încheierea unui tratat de comerț între România și Austro-Ungaria.

Proces verbal Nr. 1.

Sedința dela (19 Aprilie) 1 Maiu 1886.

Negociările pentru încheierea unui tratat de comerț între România și Austro-Ungaria, deschise la Viena la 8/20 Aprilie 1886 au fost reluate la București, la ministerul agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor la 1/19 Aprilie 1886.

Erau prezenți:

Pentru România:

din partea ministerului afacerilor străine: dd. P. S. Aurelian, senator, fost ministru, și Gr. I. Ghica, delegatul României în comisiunea europeană a Dunărei;

din partea ministerului regal al comerțului, agriculturii, industriei și domeniilor: dd. A. Degre, consilier la înalalta Curte de casație și justiție; G. Canta-

cuzino, directorul general al căilor ferate, și D. Protopopescu, directorul general al regiei monopolului tutunurilor și sărei.

Pentru Austro-Ungaria:

E. S. dl baron Mayr, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Maiestății Sale Imperiale și Regale Apostolice prelungă Maiestatea Sa Regele României;

Dl cavaler de Suzzara, consul general al Austro-Ungariei la București;

Dl baron de Kalchberg, consilier ministerial al departamentului imperial-regal al comerțului la Viena, reprezentând Țisul departament;

Dl de Mihalovich, consilier de secțiune al ministerului regal ungar al comerțului și

Dl Thuróczy, consilier superior al finanțelor la Budapesta.

DD. T. G. Djuvara, șeful divisiunii politice din ministerul regal al afacerilor străine, — I. N. Papiniu, prim-secretar de legațiune, — Duiliu Zamfirescu, atașat de legațiune, — Th. P. Rădulescu, șeful administrațiunii regiei tutunurilor, și

Dl Fuhrmann, impiecat la ministerul regal ungar al comerțului, formează secretariatul.

Însărcinat de E. S. dl ministru al afacerilor străine de a deschide deliberațiunile, dl P. S. Aurelian adresează d-lor delegați ai Austro-Ungariei următoarele cuvinte de bună sosire:

„Domnilor delegați,

„Mă felicit foarte mult că am fost chemat, prin încrederea guvernului regal, la onoarea de a vă ura bună sosire.

„Prezența d-voastre la București are de obiect de a urma în-fond negociațiile deschise într'un mod formal la Viena, în vedere de a încheia un tratat de comerț între România și Austro-Ungaria. Această prezență este de un fericit augur pentru reușita unei opere, care oferă un interes reciproc atît de eminent.

„Am firma speranță, că vom conduce la un bun sfîrșit, astfel ca să stringem și mai mult legăturile de amicitie, care unesc cele două state.

„În împlinirea acestei misiuni, puteți fi asigurați, dlor delegați, că veți găsi totdeauna, atît din partea mea, cît și din aceea a colegilor mei, cea mai constantă grabă, și vă rugăm să ne considerați ca cu totul la dispozițiunea d-voastre în toate privințele, și mai cu seamă pentru fixarea oarelor noastre de lucru în comun.“

Ex. Sa bar. Mayr mulțumesc în numele guvernului său și al delegaților guvernului său și arată, că dorința de a ajunge la o înțelegere este cu totul reciprocă. Ex. Sa propune ca basă a negociațiilor ce trebuie începute, proiectul de tratat prezentat conferenței din Viena de comisiunea austro-ungară.

Dl Gr. I. Ghica, care a asistat la deliberațiunile dela Viena, reamintesc, că Ex. Sa dl Ferichide emisese, în interesul grăbirei lucrărilor, opiniunea, că ar fi preferabil să nu se trateze actualmente decît cestiunile curat comerciale. Proiectul austro-ungar atinge multe alte cestiuni, care n'ar pute primi acum o soluțiune. Dl Ghica propune dar' de a se lua de basă a negociațiilor un proiect elaborat de guvernul român și redus la prevederi exclusivamente comerciale și vamale.

Ex. Sa dl baron Mayr și dl baron de Kalchberg observă, că delegații austro-ungari nu cunosc acest text și că trebuie un timp, ca să-l studieze.

suferințelor noastre: stînta unire!... Să mergem mai departe, departe la Plevna, și să ne întoarcem de acolo cu fruntea încoronată de ai isbîndelor lauri și să confirmăm aceea ce Țisese marele nostru învățător:

„Are viitor acest popor!...“

Oare va tăgădui cineva, că pentru toate acestea nu datorim mult și lui G. Lazar?!

Tăgădui-va cineva, că din școala lui G. Lazar n'a eșit acea pleiadă de oameni mari, cari au fost salvatorii acestui popor, că toți aceia, cari s'au făcut nemuritori prin faptele lor mari pentru națiune, din școala nemuritorului învățător și-au luat acea rață de lumină, care i-a povățuit în calea vieții lor?!. Tăgădui-va cineva, că în școala marelui Lazar s'au format oameni cu așa caractere, fără de cari acest popor acum poate nici suvenire nu ar mai ave în lume decum viitor?!

Nu se va găsi Român, care să tăgăduiască aceasta, întocmai cum nu se va găsi Român, care să nu simță bucurie vădînd, că ne-am arătat vrednici de strămoșii noștri, că scim venera pe oamenii, cari totdeauna au lucrat în folosul națiunii, cari ne-au netedît calea nouă, celor din prezent.

Și nu ne vom mândri cu acea statuă, care se va desvîli în curînd. Nu! Căci scim, timpul cu mîna lui de fer va sfărîma această peatră! sperăm cu toții un viitor așa de departe poporului nostru, în care cei din viitor numai praful

il vor vedea din aceea ce ridicăm noi astăzi memoriei lui G. Lazar. Dar' cătă vreme va trăi un Român, cătă vreme între Carpați, Dunăre și până la Prut și dincolo de Prut și Carpați va răsuna armonioasa noastră limbă, nu va fi un singur Român, care să nu se încălzească auzînd de numele lui G. Lazar, al celui om, care a pus o peatră mare la temelia, pe care s'a ridicat această țeară, și a cărui muncă a adus rod după sine: acea stare, în care trăim noi astăzi, urmașii lui.

Și cu acestea ne mîndrim: că avem ocaziune a arăta viitorimei, că ceea-ce negreșit va face și ea, nu am neglijat nici noi.

Am peregrinat cu toții la statua lui G. Lazar, ne-am depus omagiile noastre suvenirii celui ilustru bărbat, care ne-a fost așa de scump și ne-a încălzit inimile cu toții reamintindu-ne acest nume scump, sperînd oare-cum, ca în viitor să ne povățuim după acele idei și principii, al căror apostol a fost marele G. Lazar.

Mai ales nu putem sta muți în ajunul acestei sărbări naționale, noi învățătorii, cari sîntem oare-cum urmași mai de aproape ai marelui învățător, cari trebuie să avem foarte multă recunoștință către suvenirul aceleia, care ne-a netedît calea, pe care urmăm noi astăzi, și care deși grea și acum, dar' pe care fără luptele și greutățile suportate de G. Lazar, noi acestia mai slabi, foarte anevoie am pute purcede!

Conferența decide a se trece la discutarea unor cestiuni de principiu.

Ex. Sa dl baron Mayr anunță, că comisiunea specială austro-ungară, însărcinată să studieze cestiunile relative la starea sanitară a vitelor și la regimul veterinar în România, va sosi Luni seara la București.

D-nii delegați austro-ungari insistă pentru menținerea în viitorul tratat, a clauzei națiunii celei mai favorizate, exclusă în proiectul român, și ved în aceasta o condițiune esențială a înțelegerii.

D-nii delegați români semnalează, că această clausă compromite, într-o măsură oarecare stabilitatea tratatelor, în care ea figurează și fixitatea tarifelor anexate la ele.

Discuțiunea asupra acestui punct este amânată, pentru a se permite delegaților români să facă cunoscut guvernului lor, că delegații austro-ungari consideră clauza națiunii celei mai favorizate ca o condițiune primordială a înțelegerii ce urmează să se facă.

DI Gr. I. Ghica dă citire în extenso, textului proiectului de convențiune, prezentat de guvernul regal.

DI baron de Kalchberg nu vede figurând în el idea, care ar pute permite să se transforme drepturile ad-valorum în drepturi specifice.

DI G. Cantacuzino răspunde, că nu se va ajunge la o înțelegere asupra cuantumului taxelor, guvernul regal nu va face din aceasta o cestiune de principiu; el va admite, într-o măsură foarte restrinsă și într'un mod cu totul excepțional, unele drepturi ad-valorum.

E. S. dl baron Mayr ar vră, ca mărfurile refuzate la locul de importare și reexpediate la locul lor de origine să nu mai plătească din nou drepturi de vamă la esirea lor.

DI D. Protopopescu răspunde, că, după terminii expresi ai legii, orice marfă, care nu este declarată în întregime este, supusă să plătească la esire taxe de vamă.

DI baron de Kalchberg nu găsește nimic în proiectul român privitor la drepturile de esire. D-sa întreabă dacă asemenea drepturi vor fi prevădute în nisele tarife speciale; d-sa cere suprimarea taxelor prevădute la art. XXVI din vechia convențiune.

DI G. Cantacuzino răspunde, că guvernul regal și-a rezervat aceste drepturi, cari de altminterile nu formează o taxă fiscală, dar cari vor fi percepute într'un interes local bine determinat și de care vor profita cele două părți.

DI Gr. Ghica se referă la explicațiunile date de E. S. dl M. Ferechide la Viena și constată că sumele percepute nu intră în casele statului, ci constituie fonduri speciale, cari aparțin localităților de percepere. Astfel după transferarea Basarabiei, România a restituit taxele percepute de unele orașe și porturi, taxe cari se aflau depuse la casa de consignație.

DI baron de Kalchberg își rezervă dreptul de a discuta în fond această cestiune și se mărginește să întrebe, care este situația, taxelor de exportare intrate și e sumelor cheltuite.

DI Gr. Ghica dă, că se pot arăta d-lor delegați austro-ungari publicațiile oficiale relative la aceasta.

O schimbare de vederi are loc în privința duratei tratatului. Proiectul austro-ungar propune zece ani; proiectul român nu fixează provisor durata tratatului. El rezervă fiecareia din

Toate popoarele culte își au idoli lor, pe cari îi admiră pentru lucrarea lor pe terenul culturii, răspândirii de lumină.

Să-i onorăm și noi pe ai noștri cu atât mai deosebit, cu cât sunt mai puțini și cu cât erau mai grele vremurile, în cari au trăit și au lucrat numai ca nouă urmașilor lor să ne lase o viață mai ușor de suportat.

Să ne animăm în lucrarea noastră, ca învățători gândindu-ne la G. Lazar, care este cu totul al nostru, este învățătorul nostru național. . .

Să mergem cu credință și cu dragoste pe calea arătată de el și să ne gândim la aceea, că am comite un păcat, dacă noi a doua generațiune dela moartea lui, ne-am abate din calea, ce a arătat el discipulilor sei și pe care aceia cu atâtă mândrie au procedat. . . Să lăpădăm dela noi egoismul, să lucrăm numai din iubire de neam, cum a făcut G. Lazar, să ne ridicăm sus inimile, să rugăm cerul, ca să ne dea tărie a face aceasta, să jurăm înaintea suvenirului marelui învățător, că numai pentru binele neamului nostru ne vom sacrifica viața, să dăcem cu toți:

Să ne dea cerul mulți ca George Lazar.

Să-i fie memoria binecuvântată! . . .

(Din „Lumina pentru toți“.)

înaltele părți contractante facultatea de a-l denunța la orice epocă, în care cas tratatul n'ar mai produce efectele sale decât numai în timp de 6 luni dela ziua denunțării. Această clausă ridică grave obiecțiuni din partea delegaților austro-ungari.

D-nii delegați români răspund, că guvernul lor a căutat în această clausă garanții, cari îi sînt indispensabile și va cerceta, dacă prevederea acestor garanții poate fi legată de vre-o altă dispoziție a tratatului.

Ședința este ridicată la 3¼ oare și ședința viitoare anunțată pentru a doua zi la 2 oare.

Făcut în dublul exemplar:

(SS.) P. S. Aurelian.

(SS.) Mayr.

Gr. T. Ghica.

Kalchberg.

G. Cantacuzino.

Mihalovich.

D. Protopopescu.

Suzzara.

A. Degre.

Thuroczy.

Pentru expedare conformă:

(S.) T. G. Djuvara

(S.) Dr Fuhrmann.

(Va urma.)

Eduard Drumont și Ovrei din România.

DI Drumont va scoate mai târziu la lumină o carte intitulată „L'Europe Juive“, care se va ocupa mai pre larg cu cestiunea Ovreurilor. Din capitolul, pe care dl Drumont l-a consacrat Israelitilor din România, „Voința Națională“ extrage următoarele rînduri:

Israelitul la ei nu constituie o baltă fixă, o baltă mai mult sau mai puțin întinsă și mai mult sau mai puțin împuțită, e un fel de curgere fără sfîrșit și preste puțință de a fi oprită. Marea rezervor al semitismului, Galiția și provinciile ruse dela hotare, aruncă neîncetat acolo ordiile lor puturoase.

De sute de ori s'au descris acei Israeliti zuluțați; halatul lor soios cu brandeburghi mari, semănând rîia ori pe unde trec, fiind o primejdie statornică pentru salubritatea publică.

Încelești asupra acestei nenorocite țeri, în care Mesia lor, dîc ei, trebuie să se nască din familia lui Isrolka, Israeliti au făcut dintr'însa ceea-ce ar voi să facă din Franța; ei o doboară, o rod, o sug, o sleesc. Monopolisînd vîndarea beuturilor spirtuoase, ei strîng puțin câte puțin toți banii, toate produsele, toate proprietățile regiunii.

Eată acum și câteva cuvinte privitoare la presiunea făcută de Ovrei asupra guvernului francez:

DI Brătianu, cu energie, cu credința totdeauna în adevărul lui patriot, întreprinse în Europa o călătorie ca aceea a lui Thiers mergînd să se roage pentru Franța învinsă.

Austria, Rusia și Turcia recunoscînd individual independența României.

Waddington resistă și răspunde mereu:

„Dacă nu dați drepturi cetățenești Israelitilor, cari țin case publice, cărciumi cu rachiu otrăvit, cantouri de usurări, nu va fi ministru al Franței acreditat prelungă România.“

Înzadar i-se dicea: Dar în ce această cestiune de poliție internă poate să intereseze pe Franța? Libertatea cultelor nu este măcar în cauză, deoarece ce e recunoscută, că România este poate singura țeară din lume, în care tolerența se practică mai bine.

Un alt trimis al României, dl Catargi, nu fu mai fericit. Eacă textual, după diarele israelite, răspunsul ce îi dă Gambetta: „Sfătuesc guvernul d-voastre să se supună. Franța nu va recunoaște independența țerii d-voastre, până-ce nu veți recunoaște drepturi civile tuturor Israelitilor fărăosebire. DI Crémieux ține la aceasta. DI Waddington a luat la congresul din Berlin inițiativa acestei cestiuni; onoarea Franței cere ca dînsa să nu fie lăsată la o parte. Eu însumi am dat lui Crémieux cuvîntul meu, că o voi spîrgîni; pria urmare, încă odată, nu pot face altfel, decât sfătuiindu-vă să vă țineți de cuvînt.“

Repet, că nu era întru nimic o cestiune de libertate religioasă.

DI Ernst Desjardines scrie încă în această privință în broșura „Les Juifs de Moldavie“:

„Afirm că cuvîntul religios n'are nici o practică în măsurile luate de guvern, nici în ostilitatea populațiunii israelite. Rețeaua Grecilor ortodoci pentru cultul lor și indiferența preoților salariați de stat fac imposibilă cea mai mică bănuială de persecuțiune religioasă. Ceea-ce se uresce este un popor străin într-o țeară, a căreia substanță o absoarbe, formînd stat în stat, ca protestanții în Franța înaintea edictelor lui Richelieu.“

Demonstrațiuni Kossuth-iste în Budapesta.

DIarului „Neue freie Presse“ i-se depeșează ddto Budapesta 22 Maiu următoarele:

În decursul după amiezii a fost avisată poliția, că studenții intenționează din incidentul încoronării monumentului generalului Hentzi, a demonstra în cimiterul militar din Buda și a aduce generalului Jansky un șari-vari (Katzenmusik).

În adevăr și țînură studenții în mai multe cafenele consultări și hotărîră să rumpă coroanele de pe mormintele ofițerilor căduți, și să încoroneze monumentul lui Hentzi cu o cunună de ceapă. Se spune, că s'ar fi încercat studenții a îndemna și pe lucrători ca să participe la

demonstrațiune. La oarele 7 seara se adunară cam 150 studenți la societatea academică de lectură. Presidentul acesteia, stud. med. Melly țînă o vorbire, în care raportând despre cazul din cestiune, arăta că nu ar fi oportun, ca studenții să demonstreze public, ci după-cum crede el să lase mai bine pe guvern, ca să câștige satisfacțiune națiunii vătămăte. Oratorul fu în mod tumultuos întrerupt cu strigări, că guvernului nu i-se poate da încredere. Este o propunere, continuă oratorul, ca să i-se aducă generalului Jansky un șari-vari; el însă propune o rezoluție, în care junimea academică să-și exprime indignarea față cu acest incident, și să se declare învoită cu punctul de vedere susținut în parlament de deputații Szalay și Ugron, cu observarea, că așteaptă dela guvern o satisfacțiune deplină, dacă această presupunere nu se va împlini, junimea academică va intra singură în acțiune. Această vorbire, precum și cuvintele conciliante ale unui jurist plăcură studenților, cari începură a fluera și erupseră în strigăte de „éljen“ asupra lui Kossuth.

Ca la comandă se auzi deodată strigătul: „Pe stradă!“ după care studenții părăsiră locul, și apucară cîntînd și strigînd pe bulevardul museului, unde se află locuința generalului Jansky. Pe stradă li se asocia tot felul de plebe așa că mulțimea creștea grozav. Mulți neguțători se vîdură îndemnați a-și închide prăvăliile. Înaintea casei generalului se opriră și făcură o larmă asurzitoare. Deodată cădura geamuri sparte la pămînt. Se aruncase adevărat în ferestrele etajului prim cu pietri, creșcînd că acolo se afla locuința generalului Jansky; aceea însă se afla în etajul al doilea, și generalul nici nu era acasă. După-ce mulțimea se sătură de larmă, se întoarse și plecă către bulevardul Carol. . .

Cronică.

Generalul-adjutant baron Popp, spun foile din Budapesta, are să schimbe postul seu de șef al cancelariei militare a Maiestății Sale, cu comanda unei divizii de trupe. Asemenea și în Viena sa colportat această scire, care după-cum aflăm acum este falsă, căci baronul Popp rămîne în postul seu de până acum.

Congresul național-bisericesc gr-or. s'a convocat în sfîrșit pe ziua de 8/20 Iunie a. c. Actul convocator e de următorul cuprins: „Miron, din îndurarea lui Dumeđen archiepiscop al bisericeii ortodoxe în Transilvania și metropolit al Românilor greco-orientali din Ungaria și Transilvania, preasfințitilor frați episcopi; venerabililor consistorii eparchiale; iubitorilor și onorabililor deputați congresuali; iubitorilor cler și popor din provincia noastră metropolitană: Dar și milă dela Dumeđen, și salutarea noastră cordială! După-ce congresul ordină național bisericesc al provinciei noastre metropolitane, care la expirarea perioadului de trei ani avea să se întrunească la 1/13 Octomvrie 1884, în urma unor dificultăți create prin emul înaltului minister regio-ungaric de culte și instrucțiune publică din 24 Septemvrie 1884 nr. 35214 nu a putut fi convocat pe acel termen normal; deasemenea nu a putut fi convocat nici pe alt termen fixat mai apoi în conțelegere cu consistorul metropolitan pe 11/23 Novemvrie 1884 din cauză, că rezoluțiunea preafinală a sosit numai puțin nainte de acest termen nou; în fine nu a putut fi convocat nici la termenul de 1/13 Octomvrie 1885 din cauza unor nouă dificultăți create prin emul ministerial din 27 Octomvrie 1885 nr. 1821: acum, când Maiestatea Sa cesară și apostolic-regescă, prin preafinala rezoluțiune dată în Budapesta, la 16 Maiu a. c. și notificată prin emul ministerial din 17 Maiu a. c. nr. 997, a binevoit preagrățios a lua la cunoștință intenționata convocare a congresului nostru pe 8/20 Iunie a. c. — Noi cu privire la dispozițiunile statutului organic, cari regulează ținerea congresului, și la împregiurările extraordinare întrevinute, convocăm și prin aceasta declarăm de convocat congresul național bisericesc al provinciei noastre metropolitane la biserica parochială din cetatea Sibiuu, pe Dumineca tuturor sfinților, adevă pe 8/20 Iunie a. c. la 9 oare înainte de amiază, în care zi după terminarea ritualelor bisericesci va urma numai decât deschiderea congresului și se vor începe lucrările congresuale conform regulamentului afacerilor interne. Dat în reședința noastră arhiepiscopescă-metropolitană în Sibiuu, la 8/20 Maiu, 1886. Miron Romanul.

Trenuri de plăcere la Oena-Sibiului vor umbla, după o împărțire oficială ce ni se face, cu începere dela 26 l. c. n. în fiecare zi, fiind timpul favorabil. Plecarea din Sibiuu la 1 oară 57 m. d. a.; sosire în Sibiuu la 7 oare 40 m. seara.

Numire. Sub-judele dela judecătoria cercuală din Mediaș Ioan Gherasim a fost numit de jude la tribunalul reg. din Elisabetopol.

Camera advocațională din Alba-Iulia anunță, că D-rul Basiliu Preda, avocat în Cămpeni a fost primit în lista camerei.

Emeric Szentgyörgyi secretarul de stat în ministerul de justiție are să fie — precum ne spune „Budapester Tagblatt“ — pensionat, în locul lui se va numi deputatul dietal Dr. Alexandru Dárday.

Contribuția pe casă. §. 1, §. 112 ai articolului de lege XXIII din 1875 privitor la eliberarea caselor de sub contribuție, se modifică cum urmează:

§. 1. Acela, care voiesce a face întrebuințare de favorul eliberării caselor de sub con-

tribuție, este dator a recerca pentru aceasta pe inspectorul de dare în scris, și anume pentru fiecare casă sau edificiu isprăvit în decurs de 6 săptămîni, începînd dela ziua terminării, la tot casul însă înainte de luarea în folosință a edificiului.

În casuri, când petițiunea pentru eliberarea edificiilor de sub contribuție se va înainta, din cauze demne de considerat în decursul unui an după expirarea termenului de 6 săptămîni, și calitatea, și extensiunea edificiului, precum și începutul eliberării de sub contribuție se pot constata, — se va concede aceasta din urmă, cu restringerea însă, că contribuția până la cuartatul în care s'a înaintat cererea de eliberare trebuie plătit.

§. 2. Inspectorii de dare sînt autorizați a acorda favorul eliberării provisorice a edificiilor de sub contribuție tuturor contribuabililor, cărora începînd din anul 1884 li s'au respins cererile de eliberare, pentru întîrzierea termenului de anunțare.

După o telegramă din „N. fr. Pr.“ foile polone din Lemberg sînt nemulțumite cu deputații din Bucovina, cari fără deosebire de partid pledează pentru evitarea războiului vama cu România. „Dziennik Polski“ arată, că ținuta Bucovinenilor este în contradicțiune cu interesele unei țeri agricole, de oare-ce Bucovina, ca și Galiția, nu poate decât profita din închiderea completă a graniței românești.

Băile dela Mehadia. Ni se comunică din Arad, că dl Dr. Vuia s'a stabilit și anul acesta la Mehadia, unde va sta tot timpul sezonului de băi.

Maial în Năsăud. Junimea studioasă dela gimnasiul gr-cat. român din Năsăud invită la Maialul ce se va ține la 29 Maiu a. c. st. n. în „Castrul“ din Năsăud eventual în hotelul „Rahova“. Începutul la 10 oare a.m. Comitetul.

Programa inaugurării statuei lui George Lazar. Inaugurarea statuei lui George Lazar s'a făcut Duminecă în 11 Maiu la oarele 10 dimineată. Solemnitatea va începe cu un serviciu divin. În urmă ministrul cultelor și instrucțiunii publice va preda statuia municipalității Bucureștilor și domnul primar va răspunde în numele capitalei. Serbarea se va termina prin întonarea imnului lui George Lazar decătră elevii conservatorului și ai seminariilor și prin depunerea coroanelor la pedestalul statuei. La această serbare vor participa: Ministrii, membrii corpurilor legiuitoare, membrii înaltelor curți de casație și de compturi, membrii curții de apel și ai tribunalelor, impiegații superiori ai ministeriilor, consiliul permanent al instrucțiunii publice, academia, universitatea, scoalele de poduri și șosele, de agricultură și silvicultură, seminariile, scoalele publice din capitală, primare și secundare. Scoalelor private, societăților de cultură și presei se rezervă un loc special. Membrii comitetului statuei vor așeza la locurile destinate pe participanții la această solemnitate. Ministerul va trimite biletele necesare oficiilor publice, scoalelor private, societăților de cultură și presei.

Posta ultimă.

Budapesta, 23 Maiu n. „Correspondence Havas“ comunică din Paris: Sciri oficiale raportează despre o nouă ciocnire la graniță între Greci și Turci; o altă depeșă spune, că generalul Sapunzakis ar fi raportat, că focul dela graniță a încetat. Se dăce, că Cretensii ar fi proclamat uniunea; scirea are însă lipsă de adevăre.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Constantinopol, 24 Maiu n. Circulara Porții neagă, că Turcii ar fi dat prilegiu la începerea ostilităților; ea cere dela Grecia fixarea termenului pentru demobilizare; până la acest termen și Turcia își va retrage trupele.

Lemberg, 24 Maiu n. Beligradul (districtul Liskier) stă de ieri în flăcări. Așinoapte a fost Nadvorno a doua oară în decurs de două săptămîni cuprins de foc.

Berlin, 24 Maiu n. Istoricul Ranke a murit.

Atena, 24 Maiu n. (Scirea „Agenției Reuter“.) Sapunzakis a primit ordin dela guvern, de a retrage toate anteposturile grecesci pe teritor grecesc; de asemenea a fost Ejub-Pașa avisat din Constantinopol, ca să-și țînă anteposturile în lăuntru granițelor turcesci. Sapunzakis și Ejub-Pașa vor conveni, spre a se înțelege asupra evitării aștorfel de conflicte de graniță.

Sofia, 24 Maiu n. Agenții diplomatice, cu excepțiunea celor rusesci, au adresat cu prilegiul descoperirii conjurațiunii gratulațiuni principelui.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: În absența lui Cornel Pop Păcurar: Pompiliu Piposiu.

44.— cr. până 45.— cr., uşori 43.— cr. până 44.— cr.,
marfă ţerănească, grea 42. $\frac{1}{2}$ cr. până 43.— cr., de
mijloc 42. $\frac{1}{2}$ cr. până 43.— cr., uşoare 43.— cr. până
44.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până
— cr., transito de mijloc — cr. până — cr.
transito uşori — cr. până — cr., transito sêrbesci
grei 42.— cr. până 42. $\frac{1}{2}$ cr., transito de mijloc 42.— cr.
până 42. $\frac{1}{3}$ cr., transito uşori 41. $\frac{1}{2}$ cr. până 42.— cr.; în-
grăşaţi cu ghindă — cr. până — cr. per 4%

Tîrgul de rîmători în Steinbruch. În 21 Maiu n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 42.— cr. până 43.— cr. unguresci grei. tineri 44.— cr. până 45.— cr., de mijloc

Tragerea din 22 Maiu st. n.
Budapesta: 66 70 22 48 3.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.58	vënd.	8.68
Lire turcesci	"	11.20	"	11.30
Imperiali	"	10.20	"	10.30
Ruble rusesci	"	1.22 $\frac{1}{2}$	"	1.24

din 2: Maiu st. n. 1886.		
Benta de aur ung.	6%	—
" " "	" 4%	104.35
" " hârtie	" 5%	95.05
Împrumutul căilor ferate ung.		153.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.		
(1-a emisiune)		100.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Osi ung.		
(2-a emisiune)		128.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.		
(3-a emisiune)		117.50
Bonuri rurale ung.		105.—
" " "	cu cl. de sortare	105.—
" " "	bănăţene-timşene	105.—
" " "	cu cl. de sortare	105.—
" " "	transilvane	105.—
" " "	croato-slavone	105.—
Despăgubire pentru dijna ung. de vin		99.75
Împrumut cu premiu ung.		119.—
Losuri pentru regularea Tisei şi Seghedin		124.—
Benta de hârtie austriacă		85.20
" " argint austriacă		85.30
" " aur austriacă		117.25
Losurile austr. din 1860		138.50
Acţiunile băncii austro-ungare		877.—
" " de credit ung.		291.—
" " " austr.		284.30
Scuturi fonciare ale institut. de cred. şi ec. „Albina“		101.—
Galbeni împărăteşti		5.94
Napoleon-d'ori		10.03
Mărci 100 imp. germane		62.05
Londra 10 Livres sterlingi		126.85

din 22 Maiu st. n. 1886.		
Rentă de aur ung.	6%	104.70
" " " "	4%	—
" " " "	5%	94.95
Împrumutul căilor ferate ung.		154. —
Amortisarea datoriei căilor ferate	de Ost ung.	100.70
(1-a emisiune)		
Amortisarea datoriei căilor ferate	de Ost ung.	128.75
(2-a emisiune)		
Amortisarea datoriei căilor ferate	de Ost ung.	113. —
(3-a emisiune)		
Bonuri rurale ung.		105.20
" " " "	cu cl. de sortare.	105.10
" " " "	bănăţene-timişene	105.20
" " " "	cu cl. de sortare	105.10
" " " "	transilvane.	105.20
" " " "	croato-slavone.	105.20
Despăgubire pentru dijma ung. de vin		99.75
Împrumut cu premiu ung.		119.50
Losuri pentru regularea Tisei şi Seghedin		124.80
Rentă de hârtie austriacă		85.30
" " " "	argint austriacă.	85.80
Rentă de aur austriacă		117. —
Losuri austr. din 1860		138.75
Acţiunile băncii austro-ungare		877. —
" " " "	de credit ung.	299.75
" " " "	austr.	284.80
Argintul		—
Galbeni împărăteşti		5.96
Napoleon-d'or.		10.03
Mărci 100 împ. germane		62. —
Londra 10 Livres sterlingi		126.75

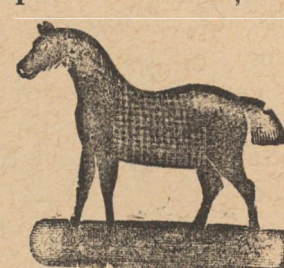
Raportor: Nicolai V. Perlea, Brăila.
Operațiile efectuate în 8 Maiu 1886.

Vânzătorii	Cumpărătorii		Hectol.	Greut. libre	Prețul lei în aur	Observații
Sassu	Bloch	Porumb	800	58 ¹ / ₂	7.25	Magazie
Cavadia	Dreifus	"	700	56 ¹ / ₃	6.60	"
Vrioni	"	"	2950	58 ¹ / ₂	7.40	Caic
Evloghiu	"	"	1600	56 ³ / ₄	6.10	Magazie
"	L. Mendl	"	3400	59	7.50	Caic
Grimani	Feitler	"	4850	59 ¹ / ₂	7.55	"
Politis	Petricioni	Grâu	4300	57	11.65	Șlep capotagiu
Cațica	Pauli	Orz	6000	43	5.75	Șlep
Chrisoveloni	Halil	"	2000	42	5.45	Mag. bilet
	Ottoman	"	2000	42	5.45	"

Operațiile efectuate în 9 Maiu 1886.

Petcu	Feitler	Porumb	3240	61 ¹ / ₄	7.90	Caic
Evloghin	Dreifus	"	3600	58 ³ / ₄	7.20	"
Sassu	L. Mendl	"	850	57	6.75	Magazie
Gheorghyadi	Feitler	"	2500	60	7.50	"
Haracopolo	L. Mendl	"	1360	59 ¹ / ₂	7.55	Caic
Sasu	"	"	1200	57 ³ / ₄	6.75	Mag.
Frischman	G. Mendl	"	1000	59	7.35	"
Stamatopolo	Bellet	Grâu	2800	55 ¹ / ₂	10.95	Caic Capotaj
Bloch	Fanciotti	"	3700	56 ¹ / ₄	11.30	"
Peirano	"	"	1850	56 ¹ / ₂	11.—	"
Cațica	"	"	1470	55	11.35	"
Emberico	"	"	3000	56 ³ / ₄	11.95	"
"	"	"	2100	55	11.—	"
"	"	"	4200	56	11.60	Mag. bilet
Vamvuri	"	"	1650	55 ¹ / ₂	10.70	"
Dimitriadi	Peirano	"	900	55 ³ / ₄	11.37 ¹ / ₂	Caic
Bach	Halil	Orđ	740	42 ¹ / ₂	5.60	"

Am luat eu tot depositul unei producțiuni solide foarte renumite de învelitori și țoluri pentru prețuri foarte de jos, astfel încât sînt singur în stare a da pentru adevărate prețuri ieftine fabuloase

Poluri de cai

prima	à fl. 1.50
primitissima	à fl. 1.75

Aceste țoluri au o lungime de 190 centimetri, o lătime de 130 centimetri, foarte tari, groase ca o scândură, durabile, vîrgate în mai multe feluri cu borduri colorate cu calitate fitoară, se pot întrebuița și ca acoperăminte de pat. Aceste țoluri căutate pentru durabilitatea și ieftinătatea lor se exportează în toate părțile lumii mai ales că ele au costat mai nainte mai ca de două ori. Mai dau și

Învălituri de birje

de calitate foarte bună, fină complet de mari, învârgate diferit și galonată pentru prețuri foarte ieftine, bucată à fl. 2.50. Nenumărate scrisor de recunoaștere și comande stau P. T. Public pentru prospect în biroul nostru. Trimiterile se fac cu rambursă sau cu solvire înainte. Ceea-ce nu convine, se reprimsece și banii se vor retrimitre.

Adresa:

[271] 3--6

Universal - Export - Bureau

S. Löw, Wien V: II Bez. Grosse Schiffgasse 3/B.

N. B. De anunțuri fără publicarea numelui se advertisează.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 15 Aprilie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiu				
	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus		Copșa mică	5.50	1.24		
Viena		7.15	3.15		București		4.50	7.45		Viena		11.—		Teiuș		11.09	3.56		Copșa mică		6.11	1.11		
Budapesta	6.47	1.45	7.29	6.20	Predeal		9.30	12.50		Budapesta		8.05	8.—	Alba-Iulia		11.56	4.27		Șeica mare		6.40	2.32		
Szolnok	11.22	3.51	8.27	9.26	Timiș		11.11	1.40		Szolnok		11.02	12.00	Vințul de jos		12.20	4.53		Loamneș		7.03	2.01		
P. Ladány	2.20	5.28	5.58	11.40	Brașov	—	11.44	2.27		Arad		3.37	5.55	Șibot		12.25	5.19		Ocna		7.23	2.44		
Oradea-mare	4.39	6.41	8.37	1.28	Feldioara		6.22	2.55		Glogovaț		4.00	6.05	Orăștia		1.19	5.41		Sibiu—Copșa mică					
		6.46	9.37	1.52	Apatia		7.01	3.38		Györök		4.13	6.19	Simeria (Piski)		1.48	6.08		Sibiu		8.16	10.25		
			9.45	2.—	Agostonfalva		7.33	4.17		Pauliș		4.38	6.46	Deva		2.35	6.39		Ocna		8.40	10.6		
Vărad-Velenceze			9.59	2.11	Homorod		8.45	5.42		Radna-Lipova		5.10	7.23	Branicica		3.04	7.04		Loamneș		9.06	11.09		
Fugyi-Vásárhely			7.14	10.28	Hașfalău		10.10	7.37		Conop		5.38	7.51	Ilia		3.36	7.29		Șeica mare		9.35	11.32		
Mező-Telegd			7.42	11.36	Sighișoara		10.39	8.21		Bérvava		5.57	8.10	Gurasada		3.50	7.41		Copșa mică		9.59	11.52		
Rév				12.10	Elisabetopol		11.19	9.05		Soborșin		6.42	8.58	Zam		4.25	8.12		Cucerdea—Oșorheiu—Reghinul-săs.					
Bratca				12.46	Mediaș		11.54	9.43		Zam		7.14	9.28	Bérvava		5.09	8.49		Cucerdea		2.20	10.00		
Bucia				1.48	Copșa mică		12.12	10.02		Gurasada		7.43	9.56	Conop		5.56	9.29		Cheța		2.51	10.31		
Cincia				3.09	Micăsasa		12.37	10.30		Ilia		8.01	10.17	Radna-Lipova		6.18	9.49		Ludoș		3.13	10.53		
Huedin				9.01	Blaj		12.56	10.50		Branicica		8.21	10.38	Pauliș		6.57	10.23		M. Bogat		3.23	11.03		
Stana					Crăciunel		1.30	11.29		Deva		8.47	11.05	Györök		7.12	10.37		Cipeu-Iernut		4.04	11.44		
Aghiriș					Teiuș		2.34	12.35		Simeria (Piski)		9.40	11.55	Glogovaț		7.27	10.52		Kerelő-Sz.-Pál		4.20	12.00		
Ghirbău					Aiud		2.55	1.04		Orăștia		10.10	12.24	Arad		7.56	11.18		Nireșteu		4.44	12.26		
Nădășel					Vințul de sus		3.17	1.30		Șibot		10.34	12.53	Szolnok		9.—	11.32				5.04	12.46		
					Uioara		3.24	1.39		Vințul de jos		11.04	1.22	Budapesta		2.39	5.10		Oșorheiu		7.43	1.16		
					Cucerdea		3.36	2.07		Alba-Iulia		11.31	1.40	Viena		6.50	8.16		Reghinul-săs.		9.35	3.08		
					Ghirîș		4.11	3.08		Teiuș		12.05	2.24				6.05							
					Apahida		5.36	5.08		Simeria (Piski)—Petroșeni					Petroșeni—Simeria (Piski)					Reghinul-săs.—Oșorheiu—Cucerdea				
					Cluj		5.56	5.35		Simeria					Petroșeni					Reghinul-săs.				
										Streiu					Banița					4.22				
										Hațeg					Crivadia					—				
										Pui					Pui					6.14				
										Crivadia					Hațeg					6.34				
										Banița					Streiu					6.55				
										Petroșeni					Simeria					7.16				
										Arad—Timișoara					Timișoara—Arad					12.51				
										Arad					Timișoara					7.37				
										Aradul nou					Mercizifalva					8.07				
										Németh-Ságh					Orczifalva					8.21				
										Vinga					Németh-Ságh					8.38				
										Orczifalva					Aradul nou					9.07				
										Mercizifalva					Arad					12.17				
										Timișoara										12.58				
																				1.35				

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui **Michail Gerula**.